

Pasen 2020

kerkklokken

paaskaars

votum en groet

In het licht van de Eeuwige,
komen we hier samen,
om met elkaar te vieren
dat we geroepen zijn om te leven in Gods licht.
God schenkt ons zijn vrede
en daarvan delen wij uit aan elkaar

inleidende woorden

Vandaag is het Pasen.
Zo uitbundig Pasen vieren als anders, dat lukt dit jaar niet.
Ons contact is beperkt tot het digitale, en feestvieren doe je toch echt samen.
Toch gaan we er het beste van maken.
Want het is wel Pasen.
Bij uitstek het feest waarop alles toch net in een ander licht komt te staan.
Het feest van ongedachte mogelijkheden.
In de woorden van een mooi paaslied, geschreven door Henk Jongerius:
Voor mensen die naamloos, kwetsbaar en weerloos door het leven gaan,
ontwaakt hier nieuw leven, wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam.
Op het noemen van je naam kom ik straks terug.

muziek

lezing Joh 1: 1-5

¹ In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. ² Het was in het begin bij God. ³ Alles is erdoor ontstaan en zonder dit is niets ontstaan van wat bestaat. ⁴ In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. ⁵ Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.

lezing Joh 20:

¹¹Marja stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, ¹²en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. ¹³'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem hebben neergelegd.' ¹⁴Na deze

woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. ¹⁵‘Waarom huil je?’ vroeg Jezus. ‘Wie zoek je?’ Marja dacht dat het de tuinman was en zei: ‘Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.’ ¹⁶Jezus zei tegen haar: ‘Marja!

overdenking

Gisteren, op Stille Zaterdag, begonnen we met de tekst waar de bijbel mee begint: in den beginne...

Vandaag begonnen we met de eerste woorden uit het Johannesevangelie. In het begin...

Dit is niet het enige verband tussen het verhaal van de schepping en het verhaal van Jezus zoals Johannes dat vertelt.

Gaandeweg het Johannesevangelie klinkt een paar keer: de volgende dag, totdat er zeven dagen zijn verstreken.

In Genesis is dan de schepping voltooid, in Johannes klinkt dan de bruiloft te Kana waar Jezus van water wijn maakt.

Deze analogie met Genesis lijkt te zeggen dat Johannes in zijn evangelie opnieuw het scheppingsverhaal vertelt, maar nu met Jezus in de hoofdrol.

Met Jezus begint er echt iets nieuws, lijkt hij te willen zeggen.

Jezus is het Licht in de wereld, is Licht voor de mensen.

Wat er nog mist in de analogie, is een tuin, zoals die uit het scheppingsverhaal.

Die heeft Johannes voor het einde van zijn verhaal bewaard.

Het is de graftuin, waarin Maria de tuinman ontmoet die Jezus blijkt te zijn.

Een tuin is een plaats waar je kunt ontspannen en tot jezelf kunt komen.

Een plek van rust, van natuur om je heen.

De tuin in Genesis én de tuin bij Johannes is tevens de plek waar mensen bij hun naam worden genoemd.

Adam, Eva en Maria.

Het moment dat zij bij hun naam worden genoemd, is het moment waarop er iets nieuws begint.

Het is zelfs het moment waarop een fundamentele verandering plaatsvindt.

Zo krijgt Eva haar naam als moeder van alle levenden, wanneer de beslissing valt dat zij de paradijs tuin moeten verlaten.

Adam wordt voor het eerst bij zijn naam genoemd wanneer hun eerste kind op komst is. En Maria wordt bij haar naam genoemd door Jezus, waarna ze zich omdraait.

Waarna haar hele leven zich omdraait.

Ze lijken beide een plek van de eeuwigheid lijkt te zijn, het paradijs als een hemelse zaligheid en de graftuin als plaats van de eeuwige dood.

Bij beide blijkt dat niet zo te zijn en wordt die eeuwige status doorbroken door een onverwachte gebeurtenis, gemarkeerd door het noemen van iemands naam.

Die onverwachtse gebeurtenis bestaat erin dat mensen zich volkomen gekend weten in wie ze zijn.

Een plaats waar zo helder naar hen gekeken wordt, dat alles wat in hen is aan het licht mag komen.

Het is de plaats waar hun naam wordt genoemd, omdat die dat alles samenvat.

Hoe confronterend dat ook kan zijn, er ontstaan daardoor wel nieuwe inzichten.

In deze bijbelverhalen ontstaat er zelfs een nieuwe weg.

Voor Adam en Eva is dat de weg de tuin uit, van leren hoe het echte leven in elkaar zit, al is dat een weg van zwoegen in het zweet des aanschijns.

Het is hun weg ten leven.

Voor Maria is ontstaan er ook een weg: verblind door verdriet zag ze niet meer hoe het verder moest.

Met dat haar naam genoemd wordt, komt ze tot zichzelf.

Haar tranen verhinderden haar om de nieuwe werkelijkheid te zien: Jezus is gestorven, en toch is hij er nog.

Haar verdriet is begrijpelijk, maar heeft niet het laatste woord.

Op een heel andere manier wordt Jezus opnieuw een levende aanwezigheid in haar leven.

Misschien kunnen we het een beetje vergelijken met het verlies van dierbaren. Wanneer het verstikkende gemis en het verdriet enigszins gaan verzachten en je weer wat meer tot jezelf komt, kan het zijn dat je langzaam toegroeit naar een weg waarop die ene mens toch een levende aanwezigheid blijft in je leven. Alleen anders dan eerst. In je herinneringen, in de warmte die je voelt wanneer je aan hem of haar denkt, in de foto waar je een kaarsje bij brandt, in de verhalen die je aan het graf vertelt, in je dromen of bij een onverwachte associatie: dat had hij of zij nu vast gezegd. Diegene blijft in jou levend aanwezig.

In deze tijd van beperkende maatregelen vanwege het corona-virus zitten we veel in huis. Hopelijk lukt het met dit mooie weer ook om geregeld in je tuin te zijn, of een park of bos.

Ons leven is op een bepaalde manier beperkter dan anders.

Maar het paasverhaal laat zien dat er ook in deze situatie meer mogelijk is dan soms gedacht.

Het beeld van de tuin in Genesis en Johannes vertelt daar iets over.
In een tuin ben je buiten je huis.
Buiten je normale leven zogezegd.
Je stapt even uit de gewone gang van zaken.
In Genesis en in Johannes wordt de tuin daarmee een plek waar je wordt geconfronteerd met jezelf.
Het is een plaats van bezinning en van menswording.
En vooral: de tuin symboliseert een plaats waar Pasen kan gebeuren.
Een plek waar niet wordt ontkend wat er is, maar waar vanuit een volledige bevestiging van jouw bestaan een ander perspectief mogelijk wordt.
Een plek waar een nieuw licht valt op ons allen.
Want in het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen.
Amen.

muziek

voorbeden

(verzameld vanuit de gemeente. Bij elke voorbede zetten we een narcis in een vaas)

aandacht voor digitale collecte: voor Tent of Nations.

Tent of Nations in Bethlehem is een educatieve boerderij met het vredesproject van de Palestijns-christelijke familie Nassar. Ondanks de moeilijke omstandigheden en de voortdurende dreiging van landonteigening, zet de familie Nassar zich op een geweldloze en zeer creatieve manier in onder het motto "Wij weigeren vijanden te zijn".

Het rekeningnummer van de diaconie is: NL50 ING 000 369 79 24

zegen

Wij zijn hier – niet samen
maar wel in verbondenheid met elkaar
en met de wereld waarin wij leven,
in vertrouwen op God
die ons op weg stuurt met zijn naam:
Ga maar, en Ik zal met je gaan.

De vrede van de Levende,
de liefde van Christus
en de gemeenschap in Gods geest
zij met u allen.

muziek

